

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 27.

Utgitt 10 juli.

1923

Regler

6 juli.

for jakt og fangst i Toten bygdealmenning lodd nr. 2 i Opland fylke,

approbert av Landbruksdepartementet 6 juli 1923.

§ 1. Enhver som vil drive jakt eller fangst i Toten bygdealmenning lodd nr. 2 plikter å løse jaktkort. Jaktkortet hjemler dog ikke adgang til å drive jakt efter elg.

Jaktkortet utstedes av almenningsstyret eller den som dertil bemyndiges og skal lyde på navn. Det gjelder for kalenderåret og kan ikke overdrages.

Jaktkortet løses mot kontant betaling av følgende avgift:

- A. For bruks- eller eiendomsberettigede i almenningslodden samt for beboere på eiendom, som har bruksrett i almenningslodden kr. 1,00
- B. For andre » 20,00

§ 2. Almenningsstyret bestemmer for hvert år, hvor mange der skal kunne utstedes av de jaktkort, hvorfor avgiften er bestemt under § 1 B.

§ 3. Jaktkort må under jakten og fangsten medføres og forevises, når som helst det av nogen forlanges.

§ 4. Retten til jakt efter elgsdyr, som det i henhold til jaktlovens § 19 måtte bli tillatt å felle i almenningslodden, bortsettes for hvert år efter almenningsstyrets nærmere bestemmelse.

§ 5. Overtredelse av disse regler er belagt med straff. De eldre regler for jakt og fangst i almenningslodden opheves.

9 juli.
Nr. 1.

Lov

om anbringelse av signaler og merker for målearbeider.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli 1923 sålydende:

§ 1. Staten og kommuner har rett til å utføre målearbeider på offentlig, kommunal og privat grunn og herunder anbringe fastmerker, signaler og merker og apparater for vannstandsmålinger på grunnen.

Nærværende lov gjelder ikke målearbeide, som utføres i henhold til lov av 9 juni 1903 om anlegg for telegraf, telefon og lignende meddelelsesmidler og lov av 21 juni 1912 om veivesenet. Derimot kommer den til anvendelse på målearbeider som utføres for arbeider i vassdragene, jfr. lov av 1 juli 1887, og på utskiftningsmålinger.

§ 2. Finner eier eller bruker, at fastmerke eller signal, som ønskes anbragt på bygning, gårds plass eller i have, virker skjemmende eller blir til vesentlig ulempe for ham, kan han forlange saken forelagt vedkommende departement, som bestemmer, om fastmerket eller signalet skal anbringes. Likeså kan han forlange saken forelagt vedkommende departement til avgjørelse, når der ønskes foretatt rydning i have eller park.

§ 3. Forinnen målearbeide iverksettes, skal der i vedkommende distrikt utferdiges bekjentgjørelse derom i aviser, ved opslag eller på annen hensiktsmessig måte. Ved utskiftningsmålinger kan bekjentgjørelsen bortfalle.

Ved økonomisk opmåling, jfr. lov av 2 juli 1921, kommer de til enhver tid gjeldende bestemmelser om bekjentgjørelse til anvendelse.

Grunneieren og brukeren skal gis særskilt underretning om utførelse av målearbeider i den utstrekning, som Kongen eller den han bemyndiger bestemmer.

§ 4. I udyrket mark og skog kan materialer til fastmerker, signaler og merker tas på stedet.

Når der til et signal vil medgå flere større trær skal eieren anmodes om å foreta utvisning efter opgave over dimensjonene. Er utvisningen ikke foretatt innen 14 dager, efterat eieren er anmodet derom, kan fornødne materialer tas uten utvisning.

§ 5. For avståelse av materialer og for skade og ulempe, som de i denne lov nevnte arbeider medfører, skal ydes erstatning.

Retten til erstatning faller bort hvis erstatningskravet ikke er fremsatt innen et år, efterat det er opstått. 9 juli.
Nr. 1.

Erstatningen fastsettes i mangel av mindelig overenskomst ved skjønn. Erstatningen kan efter valg av den, som lar målearbeidene utføre, fastsettes til en sum en gang for alle eller til en årlig avgift.

Ved utskiftningsmålinger må krav om erstatning være innkommet til utskiftningsformannen, før vedkommende forretning er avsluttet. Erstatningen ved utskiftningsmåling erlegges i penger en gang for alle og utres av loddeiere, bruksberettigede og naboer overensstemmende med utskiftningslovens kap. 12, medmindre arbeidet bare skjer av hensyn til et økonomisk kartverk. I så fall utres erstatningen av staten, jfr. utskiftningsloven § 77, c.

§ 6. Såfremt det for å utføre eller sikre arbeider efter denne lov finnes fornødent å erhverve grunn til eiendom, kan grunnen i mangel av mindelig overenskomst kreves avstått mot erstatning efter skjønn.

§ 7. Den som lar målearbeidene utføre er forinnen skjønn er avholdt berettiget til om nødvendig ved eksekutiv rettsbehandling å bli satt i besiddelse av eller gitt fornøden rådighet over grunn, som skal erhverves eller på hvilken arbeide skal utføres.

Forinnen målingen eller en avsluttet del av den er fullført, kan skjønn ikke forlanges avholdt.

§ 8. Når der med hensyn til en eiendom, hvorpå der er anbragt signal eller fastmerke, skal treffes nogen forføining, som gjør det nødvendig, at signalet eller merket endres eller fjernes, er eieren og brukeren berettiget til å fordre at så skjer. Hvis der for anbringelsen av signalet eller fastmerket er ydet godtgjørelse en gang for alle, kan endringen eller fjernelsen gjøres avhengig av, at en forholdsmessig del av godtgjørelsen betales tilbake.

Tvist om, hvorvidt og i hvilken utstrekning endring eller fjernelse er nødvendig, avgjøres ved skjønn. Likeså avgjøres ved skjønn tvist om med hvilket beløp en gang for alle ydet godtgjørelse skal betales tilbake.

Er vedkommende forføining over grunnen ikke satt iverk innen et år efterat den forlangte endring eller fjernelse er utført, kan omkostningene ved endringen eller fjernelsen kreves helt eller delvis erstattet, medmindre eieren godtgjør omstendigheter, som er fyldestgjørende for undlatelsen.

Fastmerker og signaler i trigonometriske hovedpunkter av 1. orden og basispunkter samt monumentale fastmerker kan ikke forlanges endret eller fjernet.

9 juli. § 9. Fastmerke, signal eller merke kan uten godtgjørelse anbringes på offentlig og kommunal eiendom eller ferdselsvei (vei, jernbane, kanal o. lign.), hvis hensiktssvarende utnyttelse av disse ikke hindres derved.

Viser det sig senere, at så blir tilfelle eller at anbringelsen hindrer utførelsen av nødvendige arbeider på eiendommen eller ferdselsveien, skal den, som har anbragt fastmerket, signalet eller merket, besørge det fjernet midlertidig eller for alltid. Tvist herom avgjøres av Kongen eller den, han bemyndiger.

§ 10. Skjønn efter denne lov avgis av 3 menn, overskjønn av 5 menn. Skjønnsmennene opnevnes overensstemmende med lov om lagrettesmenn av 28 august 1854, kap. 3, dog således at § 20 ikke kommer til anvendelse. Når nogen av partene forlanger det, skal utenbygds menn opnevnes såvel til skjønn som overskjønn. Overskjønn må forlanges innen 14 dager, efterat skjønn er avholdt.

Varsel til skjønn og overskjønn gis som for varsel til forlikelseskommisjonen.

Skjønn og overskjønn bestyres utenfor kjøpstædene av lensmannen, som tilkommer betaling efter lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 § 120, 1ste og 3dje ledd. I kjøpstad bestyres skjønn og overskjønn av underdommeren.

Avholdt skjønn kan påankes til overretten. I byer, hvor der er byrett, skjer påanken til Høiesterett.

Skjønn i anledning av utskiftningsmålinger utføres dog, hvis ikke vedkommende forretning er endelig avsluttet, av utskiftningsretten i forbindelse med annet åstedsarbeide. Herfor gjelder, såvidt de er anvendelige, de samme regler som for utskiftningen iøvrig.

§ 11. Når grunnen brukes av nogen annen enn eieren, bestemmer skjønnet, om erstatningen skal betales til eieren eller brukeren eller hvorledes den skal fordeles mellom disse.

§ 12. Omkostningene ved skjønn efter denne lov betales av den, som lar opmålingsarbeidene utføre.

Overskjønnet bestemmer hvem skal betale omkostningene ved overskjønn.

§ 13. Den, som forsetlig eller uaktsomt rettsstridig ødelegger, beskadiger, endrer, fjerner, flytter eller tilsmusser fastmerke, signal, merke eller apparat for vannstandsmåling, som er opsatt for målinger, som omhandles i denne lov, straffes med bøter eller med fengsel i inntil 6 måneder.

§ 14. Nærmere bestemmelse om gjennomførelsen av denne lov gis av Kongen eller den han bemyndiger. 9 juli.
Nr. 1.

Ti har Vi antatt og bekreftet likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1923.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

H. S. Fürst.

C. F. Michelet.

Lov

om fellesmerker.

9 juli.

Nr. 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1923 sålydende:

§ 1. Her i landet hjemmehørende foreninger som har til formål å vareta erhvervsmessige fellesinteresser for sine medlemmer, skal, selv om de ikke driver nogen av de i lov om varemerker m. v. av 2 juli 1910 omhandlede næringer, ved registrering kunne opnå enerett for sine medlemmer til å bruke fellesmerker som skal tjene til i den almindelige omsetning å adskille medlemmenes varer fra andres, eller til kontroll;

Sådan adgang skal også tilkomme norske offentlige myndigheter som varetar erhvervsmessige fellesinteresser for grupper av statsborgere.

For slike merker gjelder bestemmelsene i ovennevnte lov, for såvidt ikke annet bestemmes i de følgende paragrafer.

§ 2. Krav fra forening om registrering skal inneholde opplysning om foreningens navn og styrets sæte og være ledsaget av et eksemplar av foreningens vedtekter som skal inneholde opplysning om:

1. Foreningens formål.
2. Kretsen av dem som er berettiget til å bruke merket og betingelsene herfor.
3. Hvilke rettigheter og forpliktelser for foreningen eller dens enkelte medlemmer uberettiget bruk av merker medfører.
4. Hvem der er berettiget til å optre på foreningens vegne.

9 juli. Krav fra offentlige myndigheter om registrering skal ledsages
 Nr. 2. av et eksemplar av vedkommende lover eller andre bestemmelser, som skal inneholde opplysninger svarende til de foran under punkt 2 og 3 anførte.

Senere forandringer i de forannevnte forhold blir å anmelde til registreringsmyndigheten.

Avgiften for fellesmerkers anmeldelse og fornyelse i én vareklasse utgjør kr. 100.00 og kr. 25.00 for hver ytterligere klasse. For hver klasse, for hvilken den sökende har krevet, men ikke oppnådd registrering, tilbakegis ham kr. 25.00.

Mot tillegg i avgiften av i det hele kr. 25.00 kan fornyelseskra-
 vet inngis inntil 3 måneder efter utgangen av den løpende termin.

Forøvrig kommer med hensyn til krav om registrering og fornyelse §§ 11 og 12 i loven om varemerker m. v. av 2 juli 1910 til anvendelse.

§ 3. Retten til et registrert fellesmerke kan ikke overdrages.

§ 4. Enhver kan ved dom fordre registreringen kjent ugyldig:

- a. når vedkommende forening er ophørt å bestå;
- b. når de betingelser, under hvilke anmeldelsen har funnet sted, er i vesentlig grad forandret, og
- c. når foreningen — tross stedfunnet påminnelse — ikke gjør ansvar gjeldende mot dem som måtte gjøre uberettiget bruk av merket.

Bestemmelsene i § 28 i loven om varemerker m. v. av 2 juli 1910 kommer til anvendelse.

§ 5. En forenings fordring på skadeserstatning på grunn av uberettiget bruk av merket omfatter også den skade som er påført de enkelte medlemmer.

§ 6. Foranstående bestemmelser kommer også til anvendelse på foreninger som er hjemmehørende i noen av de stater, med hvilke der er eller blir avsluttet sådan overenskomst som omhandles i § 30 i loven om varemerker m. v. av 2 juli 1910, såvelsom på der hjemmehørende offentlige myndigheter.

§ 7. De her omhandlede merker innføres i en særskilt avdeling av varemerkeregistret, hvorom nærmere forskrifter gis av Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1923.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

C. F. Michelet.

H. S. Fürst.

Lov

9 juli.
Nr. 3.

inneholdende forandringer i lov om patenter av 2 juli 1910 med tilleggslover av 28 mars 1919 og 27 mai 1921.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1923 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om patenter av 2 juli 1910 med tilleggslover av 28 mars 1919 og 27 mai 1921 skal herefter lyde således:

§ 11. Patent meddeles for et tidsrum av sytten år, som regnes fra patentkravets inngivelse.

Dersom innehaveren av et patent ønsker patent på tillegg til eller forbedring ved oppfinnelsen, kan dette efter hans valg gis ham enten som selvstendig patent eller som et tilleggspatent, der utløper samtidig med hovedpatentet.

Blir hovedpatentet kjent ugyldig eller frakjent patenthaveren, kan dog tilleggspatentet oprettholdes som selvstendig patent. For varigheten samt årsavgiftenes størrelse og forfallsdag gjelder, hvad der i disse henseender gjaldt for det tidligere hovedpatent.

§ 14. For patenter med undtagelse av tilleggspatenter svares en årlig avgift av kr. 15.00 for det annet år av patentets løpetid efter § 11, og derpå stigende med kr. 5.00 årlig til og med det femte år, med kr. 10.00 årlig de følgende fem år, med kr. 30.00 årlig de derpå følgende fem år, samt med kr. 50.00 årlig de siste to år.

Avgiften svares innen begynnelsen av det år, den vedkommer. Dog kan den eftersendes i løpet av tre måneder mot en forhøielse av en femtedel. Er avgiften ikke innkommet innen det årlige forfall, varsler styret patenthaveren; undlatelse herav medfører dog intet ansvar.

Den eller de årsavgifter, som måtte påløpe innen patent ennå er tilstått, forfaller samtidig med den første årsavgift, som påløper efterat patent er gitt.

§ 26. Tilfredsstiller patentkravet de gitte forskrifter, og det efter stedfunnet granskning ikke finnes utelukket, at patent kan gis, treffes avgjørelse om at kravet med bilag skal utlegges til almindelig eftersyn. I motsatt fall avvises kravet.

Patensøkeren underrettes om avgjørelsen.

Avgjøres det, at utlegning skal finne sted, skal patentsøkeren innen utlegningstidens utløp svare en grunnavgift av kr. 50.00 med nedennevnte tillegg til dekkelse av styrets utgifter ved trykning av større patentskrifter:

- 9 juli.
Nr. 3.
- a. Hvor der ingen tegninger er, 15 kroner for hver trykkside eller del derav, som patentskriftet av styret antas å ville utgjøre mer enn 3.
 - b. Hvor der er tegninger, 15 kroner for hver trykkside eller del derav, som patentskriftet antas å ville utgjøre mer enn 2, og 15 kroner for hver enkeltside tegninger patentskriftet antas å ville inneholde mer enn 1.

Viser det sig efter patentskriftets trykning at det er betalt for meget, får patentsøkeren den for meget erlagte tilleggsavgift tilbake. Hele avgiften tilbakegis ham, hvis patent ikke utstedes.

Patentsøkeren kan fordre utleggningen utsatt i et tidsrum av seks måneder fra avgjørelsesdagen.

§ 31. Patentsøkeren eller den, som har nedlagt innsigelse mot, at patent gis, kan fordre enhver avgjørelse som er gått ham imot, undergitt fornyet avgjørelse av styret (annen avdeling).

Forlangendet herom må være inngitt innen to måneder fra den dag, melding om avgjørelsen blev tilstillet ham fra styret.

Herfor svares en avgift av kr. 100.00. Hvis denne ikke er innkommet innen fristens utløp, regnes forlangendet som ikke fremsatt.

Av forlangendet med bilag skal følge minst én gjenpart.

Styret gir straks enhver motpart melding om det fremsatte forlangende om fornyet avgjørelse og tilstiller ham dette med bilag i gjenpart, idet han samtidig opfordres til å uttale sig innen en fastsatt frist. Derefter treffer styret forføining til sakens videre fremme til avgjørelse efter de derom gjeldende forskrifter.

§ 47. For endringer og tilføielser i fremstillingen av opfinnelsen (§ 21), for tilførsler i registret overensstemmende med forskriften i § 34, fjerde ledd, samt for stadfestede utskrifter og gjenpartar svares en avgift, hvis størrelse fastsettes av Kongen.

Begjæring om frist eller forlengelse av frist til å rette mangler, avgi uttalelse, nærmere begrunnelse e. l., som av patentsøker eller innsiger inngis til styrets første eller annen avdeling, skal være ledsaget av en avgift stor kr. 5.00, som tilbakebetales hvis den begjærte frist ikke innvilges.

II.

Denne lov gjelder, forsåvidt vedkommer bestemmelsene om patenttidens forlengelse inntil 17 år samt om årsavgifter for det 16. og 17. år, også patenter, hvorom krav er inngitt, før lovens ikrafttreden, hvad enten patentene inngår under lov av 16 juni 1885 eller lov av 2 juli 1910 med tilleggslov av 28 mars 1919, dog med undtagelse av patenter, hvorom krav var inngitt 31 desember 1908 eller tidligere.

Den som før nærværende lovs ikrafttreden hadde erhvervet en rett til bruk av et patent, gjeldende for patentets løpetid, skal så-

fremt denne forlanges, være berettiget til å fortsette bruken på de 9 juli.
vilkår, han hadde ved utløpet av det femtende år av løpetiden. Nr. 3.

Var betalingen for bruksretten erlagt som en sum en gang for alle, har patenthaveren ikke rett til å forlange betaling for den fortsatte bruk.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1923.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:
C. F. Michelet.

H. S. Fürst.

Lov

9 juli.
Nr. 4.

inneholdende forandringer i lov om varemerker og om
utilbørlige varekjennetegn og forretningsnavn av 2 juli 1910
med tilleggslover av 28 mars 1919 og 27 mai 1921.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 7 juli 1923
sålydende:

§ 32 i lov om varemerker og om utilbørlige varekjennetegn og
forretningsnavn av 2 juli 1910 med tilleggslover av 28 mars 1919
og 27 mai 1921 skal herefter lyde således:

§ 32. For tilførsler i registret overensstemmende med for-
skriftene i § 20, tredje ledd, samt for stadfestede utskrifter og
gjenparter svares en avgift, hvis størrelse fastsettes av Kongen.

Begjæring om frist eller forlengelse av frist til å rette mang-
ler, avgi uttalelse, nærmere begrunnelse e. l., som av den søkende
inngis til styrets første eller annen avdeling, skal være ledsaget
av en avgift stor kr. 5.00, som tilbakebetales hvis den begjærte
frist ikke innvilges.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vor hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 juli 1923.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:
C. F. Michelet.

H. S. Fürst.

Utgiver: Byråchef Young.